

Vörös Lobogó

Az RMP Arad városi és rajoni bizottsága, a városi és rajoni néptanács lapja

XVII évfolyam 5011. sz. Vasárnap, 1961. április 16. 4 oldal, 20 bani

A NAGY ÉVFORDULÓ köszöntésére

Sorra teljesülnek a felajánlások

Lapunk hasábjain már beszámoltunk arról, hogy a közelgő nagy eseményt, pártunk megalkulásának 40. évfordulóját városunk minden dolgozója nagyszerű eredményekkel, kiemelkedő sikerekkel akarja köszönteni.

Március 13-án a December 30. textilüzemek munkásai nagyszabású ünnepséget tartottak. A megbeszélésen a dolgozók vállalták, hogy pártunk megalakulásának 40. évfordulója tiszteletére az ösztönzési tervet 945.000 lejjel, az ártérmetelési tervet pedig 960.000 lejjel szárnyalták túl. Vállalták továbbá, hogy 11.000 kiló gyapotfontalat és 105.000 folyóméter szőttést gyártanak tervben felül. Ugyanakkor 250.000 lej megtakarítást és 120.000 lej tervben felüli jövedelmet irányoztak elő május 8-ig bezáróan.

A gyűlést követő napon szintén megkezdte munkáját a termelési ütem. A fonoda, a szövőde és a befejező részleg dolgozóival valamennyien arra törekedtek, hogy maradéktalanul eleget tegyenek vállalásuknak. Műszaki-szervezési intézkedéseket fogantatosítottak az üzem különböző részlegén a technológiai folyamat meggyorsítása, megújítása érdekében. Új nagyteljesítményű gépek felszerelését kezdték meg a szövődében és valamennyi részlegén kiterjesztették a haladó munkamódszerek alkalmazását.

Megajánlották a szakmai tanfolyamok tevékenységét, amelyek jelentősen hozzájárulnak a dolgozók szakmai képzettségének emeléséhez, a termékek minőségének állandó javításához. Minden részlegén szocialista versenyt szerveztek. Senki sem

akar lemaradni a versenyen. Mindenki azt szeretné, hogy az ő neve is ott szerepeljen az első között. És ez még nagyobb lendületet adott a munkához. Versenyre hívták Arad másik nagy textilgyárának, a Teba gyárnak munkaközösségét.

Tegnap azzal a céllal látogattunk el a gyárba, hogy megtudjuk, milyen eredményeket értek el, milyen mértékben teljesítették vállalásukat. A vállalatot követő két hét alatt dícséretre méltó, kiemelkedő sikereket ért el a December 30. textilüzemek lelkes munkaközössége. Vállalásuk egy részét nemcsak teljesítették, de túl is szárnyalták. Az ösztönzési tervet 717.000 lejjel teljesítették, a december 30. ártérmetelési tervet pedig 1.072.000 lejjel és 141.000 folyóméter szőttést gyártottak tervben felül. Az önköltségi ár csökkentésénél 180.000 lej értékű megtakarítást értek el a rövid idő alatt, míg az előirányzott 120.000 lej tervben felüli jövedelmet már túl is szárnyalták.

A termelési értekezlet középpontjában a minőség javításának kérdése

Az elmúlt napokban tartotta szokásos havi termelési értekezletét az Aradul butorgyár V-ös számú részlegének munkaközössége.

Ciuculita Valeriu elvtársnak, a részleg mesterének jelentéséből kitudt, hogy a márciusi tervelőirányzatot 134 százalékkal teljesítették. Amint a számok is bizonyítják jól meggyorsított, derekas munka eredménye ez, amely még értékebbnek tűnik, ha hozzáadjuk, hogy a minőség is nagymértékben javult az elmúlt hónaphoz viszonyítva.

A részleg valamennyi dolgozója derekasan kivette részét a jó munkából, de külön dícséretet érdemelnek: Calotescu Dumitru csoportvezető, Bernáth Mihály szabász, Köteles József és Mardare Dumitru gépmunkás, valamint Poralon Imre, Pinte Vichentie, Weller Ferenc asztalosok és Angya László festő.

Jó uton haladunk az eredmények biztatóak — mondotta a továbblatban Ciuculita elvtárs, — de továbbra is fontosak a munkafegyelem megkötésének és a késéseket ki kell küszöbölőnek és az igazgatlan hiányzásokat pedig végleg meg kell szüntetnünk.

A hozzászólók foglalkoztak az eredményekkel, ugyanakkor értékes javaslatot tettek a hiányosságok kiküszöbölésére, a minőség szüntelen javítására.

Csányi József
levelező

Versenben az ifjúsági brigádok

A Ranghet szerszámgépgyár fogaskerékosztályán dolgozó 6-os számú IMSz brigád tagjai elhatározták, hogy kimagasló termelési eredményekkel adnak kifejezést párt iránti hűségüknek és odaadásuknak. Ezért a nagy évforduló köszöntésére versenyfelhívást intéztek a gyár valamennyi IMSz brigádjához a munkafolyamat javítása érdekében. A versenyfelhívások között a tervfeladatok teljesítése, illetve túlszárnyalása, a munkaidő minden percének jó kihasználása, a selejtszázalék csökkentése, a gépek jó karbantartása, a munkafegyelem megerősítése szerepelnek.

A versenyfelhívásra több IMSz brigád azonnal válaszolt. A szerelő osztály 8-as számú brigádjában Balaj Teodor vezetésével az említett pontokat kiegészítette a szerelési munka minőségének javításával. A szerelő osztály 14-es számú IMSz brigádjában — amelyet Dragoș Mihai vezet — az említett célkitűzések mellett vállalta, hogy az ünnepnapig terjedő időszakban a selejt teljesen megszűnt, s május 8-ig nem kevesebb, mint 4.000 lej értékű megtakarítást eszközöl a szerelő osztály másik brigádjával együtt. A fogaskerék osztály 6-os számú ifjúsági brigádjának versenyfelhívására ezenkívül a fogaskerék osztályon a Kovács Gyula vezette 4-es számú IMSz-brigádja is válaszolt. Minden bizonnyal a termelési eredmények növelését célzó szocialista versenybe bekapcsolódik a gyár valamennyi ifjúsági brigádja.

Herrling Gyula
levelező

Zöldségtermesztők tapasztalatcseréje

Április 14-én a rajoni pártbizottság bizottságának kezdeményezésére a rajoni néptanács végrehajtó bizottsága értékes tapasztalatcserét szervezett a zöldségtermesztéssel foglalkozó kollektív gazdaságok között. A tapasztalatcserén 34 kollektív gazdaság elnöke, pártalapszervező titkára, mezőgazdasági mérnöke, konyhakertészeti brigádfelelőse, kertészeti dolgozók, párt- és néptanácsi aktivisták, valamint a szerződéses vállalatok szakemberei vettek részt. A résztvevők megismerkedtek a haladó módszerekkel, azzal, hogy miért hasznos és célszerű a konyhakerti növények termesztésével foglalkozni, különösen a primör és koral paradicsom termesztésével. Az értekezleten több mezőgazdasági egység vezetője, brigádok, szakember számolt be gazdaságának eredményeiről, módszereiről.

Közelebb a telérhez

A nagybányai Bányafeltároló Vállalat láposbányái részlegének bányászai egyre kimagaslóbb termelési sikereket érnek el a szocialista versenyben. Az erőfeltároló munkások (tárnálhajások) sebességre

Flueras Rozalia elvtársnő az IOIL Progresul vállalat gombkészítő részlegén dolgozik. Minőségi munkát végez és 2 százalékkal teljesíti az előirányzatát. Flueras Rozalia a vállalat működő kultúregyüttesének is lelkes tagja.

Hazánk minden tájáról

40.000 m²-rel több extraszöttes

Az első negyedévet a nagyváradi Vasile Roaită textilgyár munkaközössége is sikeresen zárta. Értéktelített 105 százalékkal a vállalatot meg. A szövődében az előirányzatot felül 25.000 m²-szel, míg a fonodában 1100 kg. vigonyfontalat gyártottak.

A műszaki-szervezési Intézet kedvén révn év első negyedében 350.000 m² szőttessel termeltek többet, mint a múlt év hasonló időszakában. A tervfeladatok teljesítésére itt is jellemző a minőségi ugrás. Az első három hónapban a szövődében a megállapított mennyiségnél 40.000 m²-rel több extraszöttes került le a hengerekre. A szövőkön közül a kölcsönös segítségnyújtás módszerével egyre többen haladják túl a minőségi mutatót. Itt említetjük meg Petrus Floare, Vajda Irma, Veles Ilona szövőket, akik gépkörmű csak első osztályú szőttést termeltek. A megengedettnél jóval kevesebb II. osztályú szőttést vettek le a Tloarett Ecaterina, Pál Irma, Petre Maria, Brindas Ana és több szövő szövőgépéről is.

Erdőtelepítés

A Marosvásárhelyi rajoni Erdészeti Hivatal munkaközössége ebben az évben alaposan megszervezte az erdőtelepítési munkálatokat. Ezt jól sem bizonyítja jobban, mint az a tény, hogy a tavaszi felhívást előirányzatot két héttel határidő előtt teljesítették. Az eddig beültetett rész hatvan százaléka eddig kopár terület volt, amelyre fekete és erdei fenyő, tölgy- és kőrisfajcsemét ültettek. A legszebb eredményt a Munteanu Dumitru főerdész és Sztridon Márton erdőőr körzetében érték el.

fordulója tiszteletére tett vállalását. A gépjárműk már most előkészítik a nyári betakarítási és egyéb soronbeli munkákban részvevő gépeket meg felszereléseket. Ez ideig már öt gabonakombájont vették el a szükséges javítási munkákat.

A mechanikai részleg dolgozóinak ugyancsak ebben az időszakban végzik a gazdaság öntöző felszerelésének ellenőrzését, s ha szükséges, azok javítását is. A napokban a gazdaság öbázosi határában lévő egyik 30 hektáros parcelláján már próbára céljából működésbe is hozták az itt felszerelt szivattyúállomást. Ezen a területen a már elültetett 10 hektárral koral burgonyán kívül 20 hektár hibridkukoricát fognak öntözni az állami gazdaság dolgozói.

Erdőtelepítés Marosvásárhelyi rajonban

A Marosvásárhelyi rajoni Erdészeti Hivatal munkaközössége ebben az évben alaposan megszervezte az erdőtelepítési munkálatokat. Ezt jól sem bizonyítja jobban, mint az a tény, hogy a tavaszi felhívást előirányzatot két héttel határidő előtt teljesítették. Az eddig beültetett rész hatvan százaléka eddig kopár terület volt, amelyre fekete és erdei fenyő, tölgy- és kőrisfajcsemét ültettek. A legszebb eredményt a Munteanu Dumitru főerdész és Sztridon Márton erdőőr körzetében érték el.

Eldőkészületek az aratásra

A Bánát tartományi rekási állami gazdaság mechanikai részlegének munkaközössége is fokozott szorgalommal dolgozik ezekben a napokban, hogy becsülettel teljesítse a párt megalakulásának 40. év-

Új lappal gazdagodott a civilizáció története

MOSZKVA. (Agerpres). — TASZSZ:

Április 15-én zajlott le Moszkvában Jurij Gagarin, az első űrhajós sajtóértekezlete.

A Tudósok Házának 1000 férőhelyes terme zsúfolásig megtelt a legnagyobb szovjet és külföldi hírlírók, napilapok, a rádió és a televízió tudósítóival.

Az ember első űrrepülésének szentelt sajtóértekezletet Alekszandr Nyeszmejanov, a Szovjetunió Tudományos Akadémiájának elnöke nyitotta meg.

Hangsúlyozta, hogy a Voszto- k űrhajót, amelyet Jurij Gagarin április 12-én végrehajtotta történelmi repülését, minden szükségességgel ellátták, hogy az űrhajós utazása a legteljesebb biztonságban menjen végbe és sikeresen térjen vissza.

Nyeszmejanov hangsúlyozta Gagarin kivételes bátorságát és önralmát.

A repülést megelőző éjjel az űrhajós jól aludt és néhány órával világűrrepülése előtt ébressztették fel. Az előkészületek

alatt és a felszállás után pulzusa 70–75-öt vert percenként. Az indulás előtt tréfálkozott és vidámsággal megerősítette azt a meggyőződést, hogy repülése sikerrel fog lefolyni.

Amikor jelentették, hogy a parancsot kiadták a rakétamotorok megindítására, Gagarin vidáman felkiáltott: „Indulok!”

Nyeszmejanov akadémiás rámutatott, hogy az űrhajó pályáján való elhelyezkedésekor, mielőtt a rakéta hatalmas motorjai működtek s az űrhajósok a túlterhelést, a vibrációt és a nagy zajt kellett elviselni. Gagarin még akkor is, a repülésnek abban a feszült pillanatában állandóan továbbította a szükséges felvilágosításokat, nemcsak saját állapotáról, hanem arról is, hogyan működnek a kabinban lévő berendezések.

Miután tuljutott a légkör sűrű rétegein és megpillantotta a Földet, az űrhajós így kiáltott fel: „Mily gyönyörű látvány!”

Családatráméltó hűst ment végbe, új, ragyogó lappal gazdagodott az emberi civilizá-

cio története — hangsúlyozta a Szovjetunió Tudományos Akadémiájának elnöke.

Kijelentette, hogy ezt a hőstettet a kommunista párt és a szovjet kormány vezette szovjet nép valóította meg.

Alekszandr Nyeszmejanov átnyújtotta Jurij Gagarinnak a

Konsztantyin Ciolkovszkij a ranyérmet, amellyel a Szovjetunió Tudományos Akadémiája tüntette ki a hős űrhajóst. (Ezt az érmet a bolygóközi közlekedésben végzett kimagasló munkáért adományozták).

Ezután Jurij Gagarinnak adták meg a szót.

Egyszerű szovjet ember vagyok

Sokan érdeklődnek élettörténetem iránt — mondotta — Amint a lapokban olvastam, az Amerikai Egyesült Államokban akadtak komolytan emberek, Gagarin herceg távoli rokonai akik azt hiszik, hogy én is a herceg leszármazottja vagyok. Csalódság kell okoznom nekik — tette hozzá Jurij Gagarin a tudósítók kagacsa közepette.

Ezek az emberek teljesen komolytalanok és semmivel sem tudják indokolni állításukat. En egyszerű szovjet ember vagyok.

1934 március 9-én születtem, egy Szmolenszk tartományi kolhozparaszt családból — mondotta — Szüleim az 1917. évi forradalomig szegényparaszto- voltak. Azok voltak nagyszüleim is.

Amint látják tehát, családfámon nincsen egyetlen valamirevaló herceg sem — hangsúlyozta Jurij Gagarin a közönség tapsal közepette, hozzáfűzve, hogy kénytelen csalódság okozni „állítólagos rokonainak”.

Jurij Gagarin kijelentette, hogy álhatalos keresése felvettek az űrhajós-jelöltek közé. S amint látják, űrhajós lett belőlem — mondotta.

Nagyon boldog vagyok — mondotta Gagarin — és szí-

ből köszönöm a kommunista pártnak és a szovjet kormánynak, hogy rám bízta a repülés megvalósítását. Ezt a repülést hazám nevében, a hős szovjet nép nevében, a kommunista párt nevében hajtottam végre.

Az űrhajós és szavalt az újságírók megtapsolták.

Az űrhajó pályáján való elhelyezkedésekor sem a túlterhelés, sem pedig a zaj és a rezgés nem befolyásolta döntő módon hangulatomat. Szorgalmasan dolgozhattam a kijelölt program végrehajtásán.

Gagarin kiemelte, hogy véle- menye szerint, a szovjetunió nem befolyásolja a szervezet munkaképességét, a fiziológiai funkciók működését.

Jurij Gagarin elmondotta, hogy repülése alatt mindvégig eredményes tevékenységet fejtett ki a kijelölt programnak megfelelően. Repülés közben evett és vizet ivott.

A szovjetunió állapotában az űrhajós hős kitüntetés érezte magát és teljes mértékben megőrizte munkaképességét.

Ezután a repülési program-

ban megállapított időpontban megadták a leszállási utasítást. Az űrhajót megfelelő irányba helyezték és működésbe hozták a fékberendezést.

(Folytatás a 4-ik oldalon)

Történelmi jelentőségű pillanatok

Mikor a rádió április 12-i délelőtti híradását hallgattam, azonnal számot adtam magamnak arról, hogy a világtörténelemben eddig páratlanul álló esemény következett be.

A szovjet tudósok már eddig is több hatalmas rakétát küldtek előlányokkal a világűrbe és a kísérletek igazolták a szovjet tudomány és technika fölényét.

1961 április 12-én a szovjet űrhajó, fedélzetén Jurij Alekszejevics Gagarinnal elhagyta a Földet, áthaladt a Földet körül- vevő többszáz kilométer vastagságú légkörén és a világűrbe jutva körülrepülte Földünket.

Az emberiség évezredek folya-

mán több világtörténelmi jelentőségű eseményt élt át. De — mint ahogyan ezt az egész világ tudományos életének legjelentősebb képviselői kijelentették, — valamennyi előtérpül a csodálatos esemény mellett, melyet a szovjet tudomány és a szovjet ember hőssége váltott valóra.

Világtörténelmi pillanatokot éltünk át április 12-én. Ez ezeket a pillanatokokat a Szovjetunió Kommunista Pártjának és kormányának a bekérelhő szava tette az egész emberiség valódi ünnepevé.

Csarmol Pál,
a Tóth Árpád Irodalmi kör elnöke

Minden erőf a kukoricavetés kellő időben történő befejezésére

Az elmúlt napokban a kukoricavetés üteme rajonszerte meggyorsult. A hét elején kollektív gazdaságaink az összes erőf bevonásával hozzáálltak a munka kellő időben történő elvégzéséhez. Ennek tulajdonítható, hogy április 14-ig a tervszerűsített terület 40 százalékán

került földre a kukorica. Az eredményt azt bizonyítja, hogy a GTA-k traktorosai, a kollektív gazdaságok fogatosai kellően kihasználják a kedvező időjárást.

Ott, ahol jól szervezték meg a munkát, már befejezéshez közeledik a vetés. Rajonunkban elsőnek a kisperegi kollektivisták jelentették, hogy befejezték a kukorica vetését. Jó eredményt értek el a nagyklai kollektivisták is: 400 hektáron elvégezték a silókukorica vetését.

A rajoni néptanács mezőgazdasági osztályához beérkezett jelentések alapján rajonunk kollektív gazdaságaiban április 14-ig a kukorica vetési tervét a következőképpen teljesítették:

Kollektív gazdaságok	%
Kispereg	100 százalék
Nagyfalva	98 százalék
Kisvárja	98 százalék
Ujzámán	96 százalék
Szentmárton	90 százalék
Fizskút	79 százalék
Zádorlak	77 százalék
Ujboldog	75 százalék
Vinga	74 százalék
Nagypereg	70 százalék
Pécska (Dózsa György)	68 százalék
Szederhát	63 százalék
Németeszentpéter	63 százalék
Féregyháza	62 százalék

Pécska (Fillmon Sirbu)

Munar	60 százalék
Andrei Saguna	56 százalék
Majlát	55 százalék
Orzifalva	54 százalék
Szépálak	54 százalék
Zimándkő	53 százalék
Székesut	52 százalék

Pécska (Petőfi Sándor)	51 százalék
Monostor	49 százalék
Világos	47 százalék
Szentpál	44 százalék
Torna	44 százalék
Kürtös	44 százalék
Ság	40 százalék
Keresztes	40 százalék
Nagylak	39 százalék

Pécska (Vasile Roaită)

Sofronya	37 százalék
Szécsány	33 százalék
Galsa	30 százalék
Sajtyén (Scintela)	29 százalék
Sajtyén (Flacăra)	28 százalék
Iratos	27 százalék
Nagyvarjas	27 százalék
Pankota	25 százalék
Călugăreni	25 százalék
Szemlak	24 százalék

Hunedoara-Timșana	23 százalék
Kisiratos	22 százalék
Csicsér	22 százalék
Horia	16 százalék
Mondorlak	15 százalék
Alunis	12 százalék
Kálácsa	12 százalék
Kovaszinc	12 százalék
Fennlak	11 százalék
Mácsa	11 százalék

Muska	9 százalék
Magyarád	9 százalék
O-Bodrog	5 százalék

Mint ahogy a táblázatból kitudt, a fennlak, mácsai és más kollektív gazdaságokban nem mozgóslanak minden erőf, hogy a kellő időben elvégezzék a kukorica vetését. Ezért nagy a lemaradás ezekben a gazdaságokban. A mácsai kollektív gazdaságban például a vetés üteme azért lassú, mert nem készítették elő megfelelően a talajt. A tavaszi szántást nem tárcsázták, nem fogasolták, s ennek következtében a vetőgépek nem tudnak dolgozni. Lassan halad a kukorica vetése a kisiratosi, szemlaci, pankotal, iratosi, sajtyéni kollektív gazdaságokban is, pedig lehetőség van arra, hogy gyorsabb ütemben végezzék ezt a fontos munkát.

(Folytatás a 4-ik oldalon)

A rescat Martin kemencéknél ma korszerű berendezésekkel irányítják az acél kidolgozását. Képünkön: Mocea Vasil felvételéről a vezérlőberendezés mellett.

MŰVELŐDÉSI ÉLET

Hogyan kerültünk az első helyre

— Egy rigmusbrigád tapasztalataiból —

Nemrég rövid tudósítás érkezett arról, hogy a VI. országos kulturális verseny díjazottjai között a TAPL vállalat rigmusbrigádja első lett. Az igazat megvallva kellemes meglepetést okozott a hír, annál inkább, mivel hónapokkal ezelőtt az együttes városi viszonylatban nem éppen a legjobbak közé tartozott. S mennyivel nagyobb az öröm, hogy a még nem is olyan régen minden tekintetben elmarasztalt rigmusbrigád elsőnek küzdött fel magát.

Mi okozta ezt a minőségi változást az együttes tevékenységében? Ha közelebbről megvizsgáljuk ezt a kérdést, úgy azt tapasztaljuk, hogy több tényező is hozzájárult az eredmény eléréséhez. Mert kezdetben — mi tagad! — maguk a brigádtagok sem vették komolyan a dolgot. Ha olykor nagyobb ünnepnapokon tartottak kulturális előadást, utána rendszerint hónapokig tartó „szünet” következett.

Ennek a nem éppen szerencsésnek mondható helyzetnek vetett véget az év elején a pártalapszervezet bizottsága. Cserén Nicolae titkárral az élen a bíró szívének tekintette a közművelődés kérdését és a vállalat dolgozóit mindennapi munkájának megújítása érdekében szükségesnek vélte a rigmusbrigád határozott támogatását. Rövid idő múlva az együttes tagjai kezdtek átérezni az előttük álló feladat neveszerűségét és igyekeztek annak megfelelően tevékenykedni.

A párttagok útmutatása kedvezően befolyásolta az üzemi bizottság magatartását is a kérdésről kapcsolatosan. Laza

Petru, az üzemi bizottság elnökeinek közbenjárására gondoskodás történt arról, hogy ezután az oktató tanácsa be a műsorszámokat. Olimpia Didescu, az aradi Al-lami Színház művészje, az előirányzott heti kétszeri próbákban tulmenőleg is, szinte naponta foglalkozott az együttes-sel. Fáradságot nem kímélve, sokszor phénoponokon is összejötték, hogy minél jobb, kifogástalanabb előadással lép-hessenek a közönség elé. A brigádtagok aktivizálása, az oktató-ról való gondoskodás mellett, rövidesen a megfelelő helyiség kérdése is megoldódott. A TAPL vállalat rendelkezésére bocsátották az I. C. Frimu utcai Studio termet, ahol tetszés szerint próbákat, kultúrelőadásokat tarthattak.

Igy tehát nagyjából megte-merték a rigmusbrigád tevé-kenységének megújításához szükséges feltételeket. Egyet-len akadály merült fel csupán: a próbák időpontjának kérdé-se. Ugyanis a vállalatban folyó munka egyaránt alkalmatlanná tette mind a délelőtti, mind a délutáni órákban a próbákat, akadályozta a vasárnapi kultú-relőadások megtartását. Együt-tes erővel azonban ezt a nehé-zséget is leküzdötték. A vállalat vezetőségének hozzájárulásával az együttes tagjai számára le-hetővé tették a próbákat, s a vasárnapi vendégszereléseken való részvételt. Többen a vállalat dolgozóit közül megértették a közművelődési munka fontos-ságát és olykor önként helyet-tetettek hiányzó társaikat. Ilyen segítségben részesítették nemrég a cukrászati laborató-rium öntudatos dolgozóit Difu

Aurel, a Republica cukrászda munkaközössége pedig Valida Cornelia brigádtagot. Ezenkívül még számos példát lehetne felsorolni, melyek a vállalat dolgozóinak megértését, öntudatos magatartását igazolják.

A rigmusbrigád számára te-remtett megfelelő körülmények, a vállalat vezetőségének támo-gatása és nem utolsósorban a pártalapszervezet irányítása — rövid néhány hónapban belüli eredményekre vezetett. A mind tartalmilag, mind kivitelezés tekintetében egyaránt jónak mondható műsorszámokkal fel-keresték a Merfi és Teba üzemi klubokat, előadást tartottak a gál lakosok, valamint az egészségügyi iskola tanulói szá-mára. Vasárnaponként pedig felkeresték Sajtény, Szemlak, Pécska és Nagylak közönség művelődési otthonait.

A pontosan megtartott pró-bák, gyakori előadások, s a rig-musbrigád tagjainak fegyelmel-zett magatartása eredményül járt: a nemrég lezajlott üzemei közötti kulturális versenyen el-nyerték az első díjat. Öröm és büszkeség töltötte el a TAPL rigmusbrigádjának tagjait a hír hallatára. De örömlükben nem feledkeztek meg arról, hogy si-kerüket a kitartó és rendszeres munkának köszönhetik. És ek-or elhatározták: a jövőben még többet tesznek a kulturte-vekenység minőségének javítása érdekében.

L. H.

Jobban is lehetne!

Nemrég ért véget a VI. or-szágos kulturális verseny rajon-szak-sza. E jelentős esemény leg-jobbjai között azonban hiába kerestük rajonunk egyik legna-gyobb közönségének, Pécskának kulturális életét. Már a meg-előző versenyzakaszokra gyen-gén felkészülve, az utolsó pil-lanatban összecsapott műsorról jelentek meg. Természetes, hogy az ilyen munkának az eredmé-nye sem nevezhető valóban siker-nek.

A napokban ennek az ered-ménytelenségnek okait kutató-kul Pécska közönségben. A műve-lődési élet nem szünet meg, hi-szen minden vasárnap előadást tartanak, hol a táncosok, éne-kesek, hol a színdarabok szere-pelnek. A baj mindenekelőtt az előadott műsorok színvonalával van. Az utóbbi időben — né-hány hónap óta — egyhelyben topogás észlelhető. Mindig ugyanaz a műsorszám kerül a közönség elé.

Emellett nagyon elmaradt az események, az élet mögött a kulturális csoportok legtevékenyeb-bike, a rigmusbrigád. Noha Pécskán is nagy szükség lenne a brigád időszerű kérdéseivel foglalkozó műsoraira.

Mindehhez hozzá kell még adnunk azt a tény, hogy arány-lag elég hosszú ideig nem volt, aki hozzáértően kezébe tartsa a nagyközönség művelődési életé-nek irányítását. Hiányzott a feladatotthon igazgató melőli a feladatát lelkiismeretesen el-

végző, a tennivalókat alaposan ismerő, szakmálal felkészült segítő közönség. Enélkül pedig még a legkisebb faluban sem lehet valóban eredményes és a termelői munkát is segítő műve-lődési életet teremteni.

A hibákra és különösen a ver-senyen észlelt gyenge szerep-lésre felhívták a közönségi párt-bizottság is. A múlt héten már elemezték a művelődési élet kérdését s alaposan szemügyre vették a hibákat, mulasztásokat. Az elemzés nyomán hozott határozatok valóra váltása fel-tétlenül a művelődési tevéken-ség jelentős javulását eredmé-nyezte.

A művelődési otthon új igaz-gatója, Stefan Violel elvtárs, már az utóbbi hetekben be is bizonyította rátermettségét. Megalkotották a művelődési munkát irányító bizottságot, a-melybe bevonták a közönség leg-hozzáértőbb dolgozóit. A bizot-tság alaposan átgondolt munka-tervet készített április hónap-ra, különös tekintettel a nagy évfordulóra, május nyolcadiká-ra.

Minden jel arra mutat, hogy a pártbizottság segítségnyújtá-sával és irányításával rövidesen megjavul Pécska közönség műve-lődési tevékenysége.

S erre megvan minden szük-séges feltétel. Két középiskola működik alaposan felkészült tan-erőkkel, emellett a kollektív-tisz-tak, a kisipari termelőszoövetke-zet tagjai és valamennyi pécska-i dolgozó szívesen vesz részt a kulturális munkában, csupán szer-vezni, irányítani kell tevékeny-ségüket.

Reméljük, hogy legközelebb már az elismerés és a dicsőret hangján szólhatunk a pécskai művelődési munkájáról.

P. A.

GHERASIM EMIL:

1961 április 12

Csak álltunk, hallgattuk a rádiót és szünetelt a képeletünk sebesen, mint a röpült a kéklő végletében.

Nem kísérte, de megelőzte őt:

„Vissza kell térd, vissza, vár a Föld, hogy elhozd öröknek hitt titkok kulcsát! Ebben vagyunk? A szavak milyen furcsák. S már újabb hír! Bleg a gondolat... valaki most számokat mondogat, majd felkiált: Hát visszatért, elérték! Oly nagyszerű, hogy szinte nincs rá mérték. Csak álltunk s hallgattuk a rádiót.

Ma hídak vertek ég és föld között! Lelkünkbe nagy melegség költözött. Hétköznap volt, de mind, mind ünnepeitünk, hisz amiről csak álmodni mertünk, most mámorító, szép józan valóság. Az éter hullámait szerte hordták a szívek örömteli rezdülését, hogy dicsőre a munkát és a békét, dicsőre a megújuló világot, minden siker ígéretét, a Pártot, s ki utat mutatás bátran, türellemmel, téged dicsőre — győztes szívet emberi

A pionírok és iskolások kulturális versenye

Immár hagyományossá vált ez a minden iskolai év végefelé megtartott nagymértetű seregszemle, amelyen a pionírok és iskolások mutatják be műveze-tük legjavát. Ebben az esztendőben a versenynek különös je-lentőséget kölcsönöz az a tény is, hogy népként nagy ünnepe-nek, a Romániai Kommunista Párt megalakulása negyvenedik évfordulóját méltó köszöntés-nek jegyében tartják.

A versenyzők úgy állították össze műsorukat, hogy a dalok-kal, táncokkal, jelenetekkel és szavalkozásokkal hűben be-mutas-sák pártunk szerető gondosko-dását a felnövő új nemzedék iránt. A verseny közönségéből szá-masztat ma bonyolították le hat központban, Vínán, Pankótán,

Élénk kultúrélet

A Ranghegy gyárban ez év folyamán észrevehetően fellen-dült a kultúrélet. A különböző csoportok rendszeres próbákat tartanak és ennek eredménye meg is mutatkozik.

Ebben az esztendőben alakult meg például a százharmónika együttes, amely a közelmúlt-ban mutatkozott be a vállalat dolgozóit előtt. Az új együttes már dicsőreben részesült a VI. országos kulturális verseny városi szakaszán. A többi együttes is lelkes tevékenységet végez. Ennek eredménye például, hogy a csoport a bányai táncszínpadon is dicsőreben részesült. A könnyűzenekar szereplése is tetszést aratott.

Az RKP megalakulásának 40. évfordulóját tiszteletre a kul-túrtevékenység színterén együttesen külön műsorral készül. A Ba-ranga Kommunista című szin-darabját mutatja be.

Bakos Mária

Filmszínházaink jövő heti műsorából

A Pikk-dáma

Puskin halhatatlan költemé-nye és Csajkovszkij csodás ze-néjű operája nyomán most fil-men is láthatjuk az érdekes, meszeszerű történetet. A szovjet filmesek alkotásának az opera képezi az alapját. A mű érde-kesége, hogy minden fontosabb szerepet kettős szereposztásban játszanak a művészek; mind-egyik prózával színészként van egy operai szerepük is.

A nagy érdeklődésre számot-tartó filmet a Dózsa György moziában mutatják be.

Sok nagysikert aratott film

szerepel a többi mozi műsorán is. Az Ifjúaszi moziban a *Hul-lának a falevelek* című érdekes szovjet filmet vetítik. A fordula-tos, izgalmasabb bővelkedő cselekményű film egyben szép

példáját adja az emberi helyt-állásnak. Az I. L. Caragiale mo-ziban a *Gyóg a mennyországba* című alkotást láthatjuk újra a nézők. A magyar stúdiók ter-méke az Ifjúaszi kérdéseit bon-colgatja s határozottan eltérő min-dazokat, akik a pályáva-lasztás alkalmával a könnyű kereset lehetőségét keresik.

Enescu-estet tartottak Bécsben

BÉCS. (Agerpres). Hauer előadást tar-tott George Enescu román zeneszerző karmester, hegedű-készletel során a bécsi Zeneakadémia április 12-én az Al-berina teremben Enescu-estet ren-delt, amelynek keretében Dr. Georg

előadást, amelyet Enescu-szerzemé-nyek és román né-pi zenéi alkotások egészítettek ki. Befejezésül bemu-tatták az Emleke-zések Enescurol és Két hegedű című román rövidfilme-ket.

Bemutató előadás a Teba üzemi klubban

Mintegy két hónapi előkészü-letek után a Teba gyár színját-ecsoportja ezen a héten új színművel lépett közönség elé. Ezalkalommal Aurel Baranga a népi boldogságért című négy-felvonásos drámájából mutattak be részleteket a tehetséges mű-vedőik.

A népi boldogságért, a fel-szabadulás előtti években a fa-sizmus és népi nyomás ellen

hősies harcot folytató kommu-nistákról szól. A darab monda-nivalóját nagy mértékben ki-domborította a szereplők hite-les játéka. Férarul Panait igen meggyőző erővel alakította az igaz ügyért semmilyen áldozattól vissza nem riadó kommunista nyomdászát. A nyomdász felelő-se és fia szerepében Moț Ste-fania, illetve Anton Petru nyul-tottak jó alakítást.

FREIBERG GYÖRGY: SCIENTIA OLVASASA AZ ÜZEMEN

NYARALÓK

Munkaruhánkat feltűztük egyik napugrára, S fényképekre oldottuk a ragyogó égboltot, Intésükre fölnessz az alvó tenger árja És dalolt, mint orgonán a fűzárak akkorok. S hogy a tenger hívott beljebb, ringató öltére, A nap, mint aranyvitorla magasat följe, S én ujjongtam, hogy a tenger sima kék vizére Új csillogást sugárzott rá munkaruhánk kékje.

SERESTÉLY BÉLA fordítása

JÖN A TENGER!

Ajánlom est az írást a legemőbb emberiség hordozójának, a kommu-nistáknak, a szocialista építés hősének, akik a multat legyőzve, ezt írták lobogójukra: mindent az emberért!

A tenger ágyát már megve-tették, de Márton apóval nem bírtak megegyezni. Hetek óta kéreltük: — Apó, gyere velünk. — Nem megyek! Itt maradok a feltámadásig. — Apó gyere velünk. — Ti hová mentek? — Tul a hegyen új házba költöztünk. Négy ablaka nyílik a napra, és ha reggel kinyitod a szemed, minden csupa káprá-sat. Pipafa gyujtasz, vakarod a lábad, és fényben fürdik a sza-kállad.

— Menjete és legyetek bol-dogok. En itt maradok a halot-tammal, az én életem társával. A fél életem a földben van. Hogy mennék el innen? Hol-nap megérkezik a nagyobbik fiam és megszenteli a sírját. Kiskata, vigyázz az unokádra. Szíld meg egészséggel, és ne-velj belőle derék embert. A ből-csőt állítsd az ablak elé, hogy-ha reggel kinyitja a szemet, rá-kacagjon a napra. Milyen név-re keresztelek?

— A te nevedet adom neki, apó. Ha nem jössz, azzal fog-

lak csalogatni. Teleltetjük a neveddel az erdőt. Innen a völgyből hiába kiáltasz majd fel hozzá, a sziklák visszaverik a hangodat. Ki fogja megvár-cigálni a szakálladat, apó? — Mártonka, Mártonka — motyogta apó, és cserzett, zord arcára úgy röpített föl a mo-soly, mint puskacsőre a virág-szál. — He-he! Mártonka. Kis-kata, miért nem szülsz meg itt, hogy és is láthassam! Talis-egy puposra megrakott talis-kezt, hordod a nagy hasadat, és most elmész, elvisszed az uno-kámat.

— Apó, gyere velünk. Jön a tenger! Add át a helyed a ten-gernek. — Jöjjön! Megosztozunk. En-nekem csak annyi helyet ad-jon, amekkorát a föld adott édesanyádnak. A többi neki hagyom. Költözzék be a házam-ba, csak ki ne törje az abla-kot.

Márton apó elszánta magát a halálra, mert újra szeretle volna kezdeni az életét, nyolc-éves volt s a közelebb el-múlás nyomában a feltámadást várta.

Naphosszat kint állt a ház előtt, és pipázgatta a fi-gyeltet, hogyan költözik a falu a közelben várakozó tenger ut-jából. A dieselmotorok, héttón-nás teherkocsik és eszkaátorok dübörgésében földöntúli erőket sejtett, kalapot emelt előtűk, és oszond megadással nézett velük szembe. Ha bement, betonkolósszuszok és acéloszlopok árnyéka vetült utána a nyitott ajtón. A felismerhetetlenségig megváltozott külvilág beszűrőd-ött, vagy bezuduló, bedör-dülő és berobbanó hang-jai álmából is felriasztot-tak. Ilyenkor felült az ágyban, s a hegesztőpisztolyok kísérté-ties kék fényében összefüggést keresett önmaga — és a közél-gő tenger között, amelynek üzenetét István, a veje hozta el mindennap a közeli cement-gyárból. „Miért jött ide a ten-ger?” — Az én életem társa ott nyugszik a kertben. Az arany-tróbiták szavára vár, hogy meghasadjon a föld és vissza-térjen az elhagyott boldogság-hoz. Elment romlásodában és visszatér romolhatatlanságban. A tenger vizet hoz, és a vizek nem hallják meg az aranykür-tők szavát.”

— Apó, az élek nem kísérnek el bennünket minden utunkon; a halottak mindig velünk van-nak. Emlekké szépülnek, és nem hagyunk el bennünket. A tenger fényt hoz, és minket fog szolgálni. A te szolgád leszek, apó. A csizmádat is megmossa. — En nem szállok szembe ve-letek. Hagyjatok itt engem! Le-velet küldtem a nagyobbik fiamnak. Ott várom. Csak elő-zné meg a tenger, hogy itt, ezen a földön imádkozzék édesanyá-tokért.

A nyájak, mint fehér folya-mok omlottak le a hegyekről. Elköltöztek a házak, a fák és az állatok. A gépek lesimították a dombokat, és az emberek ne-vete tömtek be a szakadékokat. „Meg ne őrse a tenger a lá-bát”. Éjjel és nappal végtelen karavánok vonultak a hegyen tulra, ahol Kiskata már viasz-sárgára surolta a padlót és ki-tárta a négy napra-nyitó abla-kot. A kertészlől a lyukas fa-zekek is lekerültek, és elvándor-oltak a fejtűszékek, favágó csu-takok, ólak, tyuktrecek, dunyhák, guszalyok, kecskék, lovak, tenekes társaságában. Egy nyurga gyerek egész ka-lapnyi fajtáuk-tojással haladt el apó háza előtt.

— Miért viszed el azt is? — kérdezte apó. — A tyuk majd keresni fogja és nem találja.

— A fadjok és a császárma-darak is velünk jönnek, apó.

— Össze ne törd azokat a tojásokat!

— Jön a tenger. Hajókkal jön. Hallottad, hogy a hajóit is hozza?

— A viharait és a felleget is hozhatja. Nem megyek innen.

Márton apó hivatalokat járt, megalkodottan vitatko-zott, nem fogadta el a felki-nált alkut és a barátságos szó-val kínált felajánlást sem. Le-sem ült a bírótellekbe, és le-hunyta szemét a százszor is fel-jáított jövendő előtt. Elvástot rajta a türelem és visszapat-tant róla minden felszólítás. „Nem, nem, nem!” a feltáma-dás helyi megbízottjaként vé-delemre az a behorpadt hal-mot a kertje végében. „Hall-

gass ide, apó! Elmagyarázzuk neked a vízlerőnül egész mű-ködését...” Értelme összecsom-bolyodott, akár a stundiszno; tülkén szerteszakadtak a közeli és távoli összefüggések, a köz-és magánérdek, az ésszerűség, az erő és energia magyaráza-ta. „Megosztom én az ágyam a tengerrel!” Hagyjatok en-gem! Egy napon megszólalnak az aranytróbiták és én nem leszek itt, hogy anyóknak meg-fogjam a kezét. „Az ő keze ott integet a fákkal és a kerti fü-vekkal, apó. Ne állítsd magad!” „Nem, nem, nem!”

Kiskata, a diadalmasan ígé-retes hasával, kétségbeesetten, s néha könnyeket hullatva járt a nyomában. A szégyen égette apó makacssága és tudatlansá-ga miatt. Az alacsony, füstös falu, szurárga házban az új ház fényességével és tágasságával kecsgett.

— Láttad, apó, hogy itt a napnak le kell guggolnia, ha be akar nézni az ablakon?

— Láttam.

— A hegyen túl akkor abla-kunk van, hogy magad is el-férj benne, mint egy képrámá-ban.

— Rámáztassátok be maga-tokat. Maradok.

Egy napon, reverendáját fölfigyva, hogy be ne sá-rozódjon, megérkezett a na-gyobbik fiú. Hosszu volt és vé-telen, akár egy ünnepi isten-tisztelet. Kofferjében új bibliát és új pipát hozott apóknak.

— Sándor! — kiálotta apó és rogyadozva, meg-megbotolva sietett elébe.

Kiskata — kezét a hasán dő-szkelcsolva — a ház tölésén

ült a tavaszi napfénytében. Te-kintete mezeszeredett a hosszú völgyön, ahol a kék párák fö-lött fehér szárnyú sirályokat látott a képelet; de fülle befe-lé hallgatózott a várandós test titkos neszeire.

— Hol a falu? — kérdezte Sándor.

— Elmegyünk a hegyen tul-ra. Istvánék idehozták a ten-geret — mondta Kiskata.

— És mi lesz az élet folyto-nosságával?

— Az élet folytonossága flu-lesz — kacagott Kiskata, és mutatóujjával a hasára bökött.

— Az élet folytonossága nem a születés, hanem a halál.

— Mártonka élni fog, és ha-jókapitány lesz.

— Az ő születése — első lé-pés is a vég felé.

— Szerencsétlen ember vagy, ha a régebben is az estét lá-tod.

— Csak a halálban nyerjük el az örökéletet.

— Csak az életben örökíthet-jük meg magunk.

— Ezek nem a te szavaid.

— Már az enyémek.

— István visszhangja lettél.

— Apó is az lesz, ha elmész innen. Miért ígértél neki arany-tróbitákat?

Sándor vékony, áttetsző uj-jával az égbe mutatott:

— Az ígértet onnan jön. En csak földi szöszölője vagy.

— Sokat tanultál és nem tu-dod, mi az igazság.

— Isten egy pillanat alatt ta-lálta meg az igazságot.

— Olyan is az.

— Ne vitakozunk. Mi lesz édesanyánkkal?

— Övele már nem fog sem-mi sem történni. Mert nincs. — És mi lesz a kegyelettel? — Megörözlük a szívlünkben és az emlékeztünkben.

— És a halottak napjával? — Minden gyertyaszálra száz-ezer voltot ad a tenger.

— A szavaldat sem érted.

— István érti. S én hiszek neki.

— Imádkozz, fiam, és szent-teld meg az otthonát — mon-dta apó a kertben, a sírnál.

Apó nem tudott egyetlen té-teles imádságot sem; suttogva el-motyogott szavai értelmetlen-ségükben egymásra csodálkozva s üresen hagyták el az ajkát.

„Milyen könnyű a világ” — gondolta. A föld mozdulatlan, a száraz kőrő önmagának zö-rög, és a virágjukat hullató fák nem az ember, hanem a szél után fordítják az arcuk.

A harkály féreg után kutat és belekopog az imádságodba.

A fehér és fekete pillangók anyó fejféjén szíreleskednek.

A vizek elfolytak a szomju-ságod elől, és a fellegek nem köszöntenek vissza az ember-nek, aki a sziv bolondos suga-latára üzenetel bizna rájuk.

Mindenre rández, és semmi sem néz vissza rád, csak az ember, a vizek pásztora.

Anyó sem, pedig milyen kő-zel van, s mégis milyen vég-hetetlen távolúságban a füvek gyökerei alatt.

Messze van, mert MAS; a kü-lönség börtönében mindent el-fogad, és nem ad vissza sem-mi: egyetlen érzést és gondo-latot sem.

A vingai kollektív gazdaság faliújságának tevékenységéről

A rajoni pártbizottság kezdeményezésére a gép- és traktor-állomásokon, állami gazdaságokban, kollektív gazdaságokban, tevékenykedő faliújságok szerkesztőbizottságai versenyt szerveztek. A verseny célja, hogy a faliújságok sokoldalúan tükrözzék azt a lendületes munkát, amellyel rajonunk dolgozói a párt megalakulásának 40. évfordulóját ünnélik.

Mint ismeretes, a faliújságok közötti verseny május 8-ig tart. A legeredményesebben tevékenykedő faliújságok szerkesztőbizottságai jutalomban részesülnek.

Ebben a versenyben a vingai kollektív gazdaság pártalapszervezetének és vezetőtanácsának faliújsága is bekapcsolódott. Az alapszervezet rendszeresen irányítja és ellenőrzi a szerkesztőbizottság tevékenységét. A kilenc tagú szerkesztőbizottság munkáját Csatlós János kommunista irányítja. És mint az eddigi tapasztalatok igazolják Csatlós elvtárs jól végzi feladatát. Minden hónapban munkatervet készítenek, amelyben pontosan megjelölik a teendőket. A faliújságon kéthetenként váltják a cikkeket. A szerkesztőbizottság ügyel arra, hogy a legidősebb kérdés két tükrözze a faliújság.

A faliújságra nemcsak a szerkesztőbizottság tagjai írhatnak cikkeket. Az alapszervezet bürojának irányításával és segítségével a szerkesztő bizott.

ság széleskörű levelező munka. közösetek létesített, amelynek tagjait bevonják a különböző cikkeik megírásába. A szerkesztőbizottság tevékenységét a legfontosabb kérdéseket, amelyekkel a faliújság-nak foglalkoznia kell. Papp János elvtárs, a kollektív gazdaság elnöke például arról írt cikket, hogyan biztosította a vezető tanács a tavaszi mezőgazdasági munkálatok jó körülmények között történő elvégzését. Különböző más napirenden levő kérdésekről írt majd cikket Zelkó István, Kias Zoltán, Nistor Radu, Igrisan Sidonia és a levelező munkaközösség többi tagja is.

A faliújságra kifüggesztett cikkeik jelenleg is tükrözik a vingai kollektív gazdaság elhatározásait, hogy munkájukkal közösetek a párt megalakulásának 40. évfordulóját, Zelkó István például cikkében arra a versenyfelhívásra utal, amelyet a vingai kollektív gazdaság a világi kollektív gazdaságokhoz intézett. A felhívásban a vingaiak célkitűzését jelölték, hogy minden terményről magas terméshozamot érnek el. A cikk foglalkozik a vingai kollektív gazdaságával a szemléli kollektív gazdaság versenyfelhívására. A szemléli lakai ugyanis versenyre hívták a rajon összes kollektív gazdaságát az állattartomány szüntelen fejlesztésével és az állati termékek növelésével kapcsolatban.

ban. A felhívás egyik pontja, hogy 3.500 liter tejet érjenek el egy-egy fejűtenként. Válaszban a vingai kollektív gazdaság arra kötelezte magát, hogy elérje ezt a mennyiséget tejhozamot.

Csatlós János elvtárs arról írt cikket, hogy a vingai kollektív gazdaság egyes számú részlegének tagjai milyen munkasikereket könyvték a párt megalakulásának 40. évfordulóját. Jól végzett munkájukért megemlíti Hagea Gheorghe, Iancu Iosif, Rankov József kollektívistákat.

A pártalapszervezet irányításával a faliújság szerkesztőbizottsága továbbra is arra törekszik, hogy a cikkeik sokoldalúan tükrözzék azt a lelkes munkát, amellyel a vingai kollektív gazdaság a párt megalakulásának 40. évfordulóját ünnélik.

Ciuleac Florian, a vingai kollektív gazdaság tagja

Tegnap esti hírből
3 százalékkal javult a minőség

Pártunk megalakulásának 40. évfordulóját, valamint május 1. a munkásszállás szolidaritásának nemzetközi napja méltó köszöntővel dolgozó népünk szerte az országban arra törekszik, hogy sikerrel eleget tegyen tervfeladatainak s mind több minőségű termékeket gyártson.

Vállalatunk munkaközössége is példás szorgalommal végzi munkáját. Különböző intézkedéseket fogantatosítottunk, amelyek jelentősen hozzájárulnak a termékek minőségének állandó javításához. Február 25 és március 5 között szakmai tanfolyamot szerveztünk, mintegy 500 munkás részvételével. Ugyanakkor bizottságot alakítottunk, amelynek feladata ellenőrizni a munkahelyek tisztaságát, a gépek karbantartását.

A körkötő, a széles kötbő, valamint a festő részlegeken ki-terjesztették a minőségi ellenőrző szervek tevékenységét az itt végzett kikészítési munkálatok minőségének javítása érdekében.

Az intézkedések és a dolgozók lelkes munkája révén az 1961-es év első negyedében 3 százalékkal javult a minőségi mutatószám az elmúlt esztendőhöz viszonyítva. A legeszebb eredményt a konfekciósztály munkaközössége érte el. Jó munkájukért külön díszeteket érdemelték Pankovics Magda, Mezős Helén, Biró József és mások, akik mind minőségileg, mind mennyiségileg becsülettel teljesítették tervelőírásukat.

Weisz József

A fahulladék ipari felhasználása

A fenyőtrónk feldolgozásából visszamaradó fahulladékokat régebben csak tüzelőnek használták fel. Ma a fahulladékok ipari felhasználása fontos belső tartalék a fűrészgárak számára, amelyek a faanyag ésszerű hasznosításáért küzdenek.

E hulladékokat a cellulózgárraknak küldik. ahol nagy mennyiségű gőmből helyettesítik és szabadítanak fel más célokra.

Tavaly minden egyes köbméter rönk feldolgozásánál több, mint 56 kilogramm fahulladékot hasznosítottak. Az év első negyedében minden köbméter rönknél több, mint 63 kilóval növekedett a cellulózgárra felhasználható hulladékanyag. Az előző év hasonló időszakához viszonyítva sokkal nagyobb mennyiségű fahulladékot küldtek a cellulózgárraknak.

Sport híradó Sport híradó

Az RNK versenyzői nyerték az asztalitenisz-világbajnoki címet a női párosban

PEKING. (Agerpres). Különtudósítás: Kimagasló sikert aratott a román sport. Pénteken este Maria Alexandru és Geta Pittica női párosban a Csau Csau-Huj — Szun Mej-in pár (Kínai NK) fölött kivívott 3-2 (21-14, 12-21, 21-18, 17-21, 21-13) arányú győzelmmel, izgalmasan bővelkedő drámai küzdelem után megszerezték az asztalitenisz-világbajnoki címet.

Az Új Kína hírlapgyűjteménye hangulatozza, hogy Maria Alexandru és Geta Pittica harmonikus és technikás játékkal, főleg pedig a döntő pillanatokban tanúsított nyugalmukkal részváltak a győzelemre. Amint a tudósító írja, a nézők lelkesen megtapsolták a két román játékost, akik a mérkőzés végén örömeikben többször megcsókolták egymást. A Román Népköztársaság az egyetlen európai ország, amely világbajnokságot szerzett a Kínai NK és Japán 3-3 világbajnoksága mellett.

Nemzetközi röplabda mérkőzés Bukarestben

A Nemzetközi Röplabda Szövetség egy döntött, hogy az Európai Bajnokságok Kupája keretében április 22-én Bukarestben játszák le a Tiranai Partizan és a párizsi Stade Français csapatok harmadik mérkőzését. Az ezt követő napon a győztes csapat a Bukaresti Rapiddal találkozik a negyeddöntő keretében.

Hol tartják a következő három asztalitenisz világbajnokságot?

PEKING. (Agerpres). A Nemzetközi Asztalitenisz Szövetség kongresszusán elhatározták, hogy a legközelebbi világbajnokságot 1963-ban, Prágában rendezik meg. 1965-ben Jugoszláviában, 1967-ben pedig Ausztráliában tartják meg a világbajnoksági küzdelmeket.

Szimionikus hangverseny

Az aradi Állami Filharmónia hétén, április 17-én este 8 órai kezdettel az Állami Színházban tartja az I. évad 29. szimionikus hangversenyt. Vezényel: JAN HUGO HUSS. Az est szövege: Dan Podlowski bukaresti hegedűművész, az Enescu nemzetközi verseny kitüntetettje. Műsor: George Enescu: Hangverseny-nyitány (bemutató előadásban); Ludwig van Beethoven: Hegedűverseny; Pjotr Iljics Csajkovszkij: Manfred szimfónia.

Vasárnap április 16-án délután 11 órai kezdettel ifjúsági oktatási hangverseny. Jegyek az ifjúságszínház és hangverseny előtt az Állami Színház pénztáránál. Erre a hangversenyre a 29. számú bérlet-szelvény érvényes.

Az aradi POLYCHROM vállalat

Poetului utca 52. szám

Érettségizett fiatalokat keres elektrotechnikai, gépészmérnöki és építészmérnöki fakultásra Bővebb felvilágosítást a vállalat személyzeti osztálya nyújt.

Az aradi Épületelemgyár

Arad, Dr. Koch utca 6. szám — Telefon 36-58, — 23-65

április 24-én versenyzőgát tart téglagyártó mesteri állás betöltésére

A Tartományi Múzeum

megtekinthető minden vasárnap, kedden, szerdán és pénteken d. e. 10—13 és d. u. 16—19 óráig. Csoporthoz látogatás — legkevesebb 15 személy — a délutáni órákban más napokon is lehetséges. Nyitva vannak az összes osztályok: a képzőművészeti, a régészeti osztály és az 1848-49-es forradalom múzeuma.

Tegnap esti hírből

A SZÍNHÁZ bemutatja

Annak érdekében, hogy valamennyi bérlet tulajdonos részt vehessen az új darabok első előadásán, a Centrul Inaltas a murit in zori című vígjáték előadásaira a bérletoroszlat sorrendjét megfordították: Vasárnap, április 16-án, délután 4 órakor: Centrul Inaltas a murit in zori (bérlet-színház). Vasárnap, április 16-án, este 8 órakor: Centrul Inaltas a murit in zori (J-bérlet). Szerdán, április 19-én, este 8 órakor: Centrul Inaltas a murit in zori (I-bérlet). Csütörtökön, április 20-án, este 8 órakor: Centrul Inaltas a murit in zori (H-bérlet). Szombaton, április 22-én, este 8 órakor: Centrul Inaltas a murit in zori (C-bérlet). Vasárnap, április 23-án, délután 4 órakor: Pasasagila (bérlet-színház). Vasárnap, április 23-án, este 8 órakor: Centrul Inaltas a murit in zori (G-bérlet).

DOZSA GYÖRGY filmszínház

DOZSA GYÖRGY filmszínház: India anyánk. N. BALCESCU filmszínház: A tenger hívó szava. HERBAK JÁNOS filmszínház: Kölyök. I. L. CARAGIALE filmszínház: A törvény az törvény. IFJUSAGI filmszínház: Bölcsődai. PROGRESUL filmszínház (Ujrad): Csodagyerekek. SOLIDARITATEA filmszínház (Gáj): Háború és béke II. rész. MAKSYM GORKIJ filmszínház: Mikulák. Roverezed. DECEMBER 30 üzem filmszínház: A nagy család. ILIE PINTILIE filmszínház (Mosóczi-telep): Csillagok.

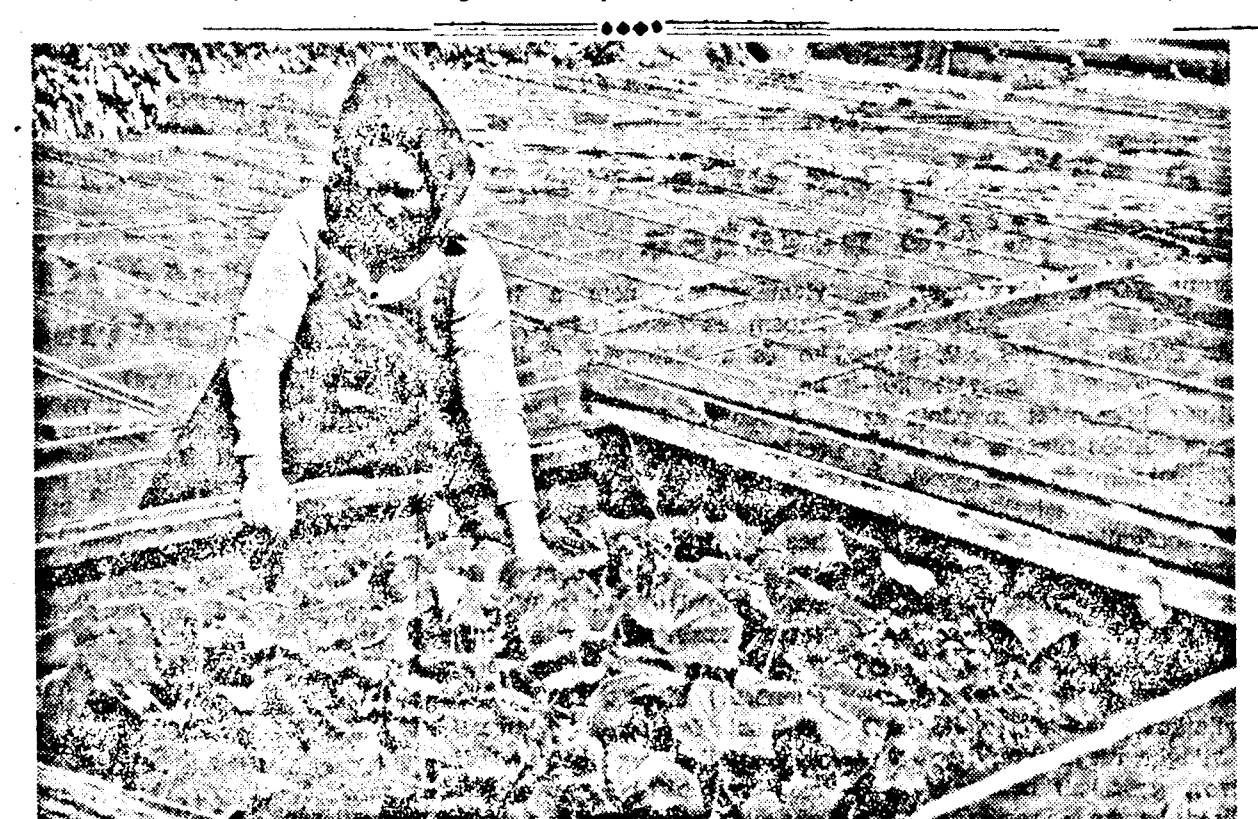
Milyen idő lesz?

Felhős idő, többfelé zápor, zivatar lehetséges. Várható legmagasabb hőmérséklet: 14-22 fok között. várható legalacsonyabb hőmérséklet: 8-12 fok között.

Az RNK akadémiai küldöttségének látogatása a Szovjetunióban

MOSKVA. Az Agerpres tudósítójától: A Román Népköztársaság moszkvai nagykövetségén csütörtökön este fogadták rendeztek az RNK akadémiai küldöttségének szovjetunióbeli látogatása alkalmából. A fogadásban részt vett Atanase Joja akadémikus, az RNK Akadémiájának elnöke, a küldöttség vezetője, valamint C. Nenitescu, E. Carafoli és S. Titelca akadémikusok. Szovjet részről jelen voltak:

A. Nyeszmejanov, a Szovjet-unió Tudományos Akadémiájának elnöke K. Osztrovitjanov, az Akadémia alelnöke, E. Fjodorov, az Akadémia tudományos főtitkára, I. Tamm és N. Szemjonov Nobel-díjas akadémikusok, D. Szcserbakov, A. Dorotnyeln, M. Mityin, V. Kondratyev akadémikusok és a Tudományos Akadémia több levelező tagja. A fogadás rendkívül meleg légkörben folyt le.

Fejlik a melegített uborka az újrad Elena Pavel kollektív gazdaságban. Caian Maria is gyönyörködve nézi a szépen fejlődő növényeket.

Sándor is olyan, mint akiből elszállt az élet; imádkozó feketeszip. — Nincs hatalmad, Sándor. Közhíros vagy. Azt gondoltam, eljössz és megnyugszol. — Nem fujhatom meg az arany trombitákat — mondotta Sándor és keserűen kacagott.

Kiskata fehér zászlókat agatott a kerti bokrokra: pelenkát, picit nadrágokat, bojtos sapkát. Furcsa, imbolgójárása volt, mint a tavaszi pipéknek. Néha megállt s tenverét derekára szorította, moccanástalanul figyelt. Májfoltos arcát az égre emelve hallgatózott. Gyereklárást hallott: Ismeretlen, új hangot a mindenségben. — Te láttál tengert? — kérdezte apó a fiától. — Láttam. — On csak álomban láttam. Milyen színi? — Mint az ég, mint a föld, mint a méreg... — És ez is olyan lesz? — Olyan. — Mi lesz benne? — Virágatlan virág, izetlen rü. moszat, békaszőlő, nyálka és halak; keresztszőlő, harántszájuk, tüskésbőrűek, lábastejlek, sikosak, kocsonyások, pl. rós és feketeszeműk, tömölőlatok, meduzák, poliposok, hólyagosak, hideg, sótsóség, és hínár.

— Hazudsz! — kiáltotta Kiskata. — Te vagy a hínár. Hínár vagy. A hasához kapott, és lerohadt a földre. Arcát az égre emelve jalgatott. Bladtan és diadalmasan a férjét kiáltotta: „István, István!” Féltek, néhány lépést tett a ház felé. A

kövek súlyával rázúduló fájdalom újra letelepítte. „Az első lépés a VÉG felé” — suttogta a pap, és lágy mozdulattal keresztet vetett. Aztán befamogatta Kiskatát a házba. Apó, kalapját a kezébe markolva, szaladt a cementgyár felé.

A vöröskeresztes kocsi hosszasan, élesen dudált és nyikorgva fehéret le a ház előtt. „Olyan a hangja, mint az arany trombitának”, — mondotta apó, és ügyetlen, reszkető mozdulatokkal segédkezett a csomagolásban. A bokrokról leszedte a kitergetett ruhát, s a kis bojtos sapkát elhullatva, sietett a kocsihoz, ahol István egy ápolónővel Kiskatát hordágyra fektette.

— Az ember úgy jön a világra, mint az ágyugolyó — mondta kinnban mosolyogva, s verejtékes homlokát törölve. — Apó, holnap költözzünk! — mondta István. — Szedj össze mindent, amit vinni kell. — Menjete! Isten veletek. Vigyázzatok az unokáimra!

Amikor a hőszi bújtos sapkát megtalálta, elsorult a szíve és onye szédültséget keltő gyöngédség ömlött szíjével a testében. Leült a kerti padra. A kis sapkát a bütykös, fekete öklére huzta nézegette. Könnyre rácsapott a szakállára. Kiskata olyan váratlanul ment el az életéből, ahogyan felröppent és elszáll a madár az ágról. Az ág tovább lengedezve őrzte az emléket, de a megüresedett teret nem tudta betölteni. Sokáig állt a padon a sűrűsödő csendben.

A közelben és távolban elhallat a dübörgő motorok zaja. Lent a völgyben, ahol a gát havasnyi betonörmésges töltétt, kihunyt a hegesztőpisztolyok fénye.

A hangok és a fények is elmentek a tenger utjából. Kiskata és István is elment: nem volt már kinek ellentmondania. Megrettent a gondolatától, hogy az elhatározása nem ltközik ellenállásba. Erőmet ugymaradni, ha már nem hívja senki sem? Bemert a házba Sándorhoz, aki utra készülődött.

— Fáj nekem, hogy olyan közbönyesen imádkoztál az anyád sirjánál — mondta neki. — Tíz esztendője, hogy meghalt. El kell menned, apó! — Nem megyek. — Mit akarsz tenni? — Itt maradok és pótolom a közbönyödet. Mindennek és mindenkinek a közönyét, amivel anyádat bántalmazták.

— Ha nem lehetséges az, a-mit akarunk, akarjuk azt, ami lehetséges. A világ közönyénél csak isten feltő szeretete nagyobb. Menj el innen, apó, és rád is gonja lesz. — Magad mondtad, hogy el-kárhoznak mindazok, akik el-hagyják halottaikat. — Nem a te bűnöd lesz. A vejed és a lányod rovására kerül.

— Maradok! — kiáltotta apó — 8 te menj, ne hozd nekem több ígéretet. Te csak élni akarsz. Lehunyta szemét, belekapasz. kodott az ajtófélfába; néma fejrázással és a gyökerek macacsalásával utasított el minden embert az utjában.

den emberi beszédet. István szíge és kirohbanó türelmetlensége csak megedezte az ellenállását. — Zsákba varratlak apó, úgy vitetlek el innen!

— Lyukak rágoz a zsákodra, mint a róka, s visszajövök. — Rád eresztjük a tengert! — Nem fog kiadni nektek, mert ideköltözöm magam a kövekhez. Itt maradok a tenger utjában.

De a tenger megtorpan apó előtt! Milliós tonna víz hőkült meg a mélyesregéses vad rohanásban. Sörényes kék hullámszikók toporzóltak párat fújva és remegve a nyugtalanságtól. Acélsodronyok feszültek meg patanásig a visszafogott iramban, amely harsogva követelt utat magának.

A felhamozott anyag lrtózatoss erejének hánykolódásában százezernyi lövő dohogott. A völgy kitárta övét, s a megnyugvás csábító hangjaival hívta a tengert; a partok hűségig lgettek, és a fenyőfák diadalmasan integettek fejle, mert látni akarták magukat a tükrében.

A türelmetlenség zuborogva örvényelt a váratlan akadály előtt, melyet a tenger ősi ereje sohasem ismert. Hosszu után hajókat ronsolt össze és városokat nyelt el haragjában. Nem ismert kiemeléket, otthont, különbséget élt és holtak között. Az éhes vadak falánkossága s a zuhanó tárgyak közönye vezette őt mindig. De most nem mozdult: egy ember állott az utjában.

Apó az lrdatlan meder mélysegeiből föltekintet rá — és azt kérdezte:

— Honnan ismersz engem? En téged csak álomban láttalak.

A virágatlan virágokat, szízetlen füvet, a moszatot, a sötétséget és a hínárt keresztelte benne. De a tengernek csak tiszta, kék víze volt. Minden megfűződött a tisztaságában, és a természet tavaszi pompával ragyogott.

— Márton apó! Gyere föl hozzánk!

Telefon-huzalokon a réges-milliódjai vitték a névét a fény sebességével. csengők szóltak meg, s a tenger moraja nem nyelte el, hanem óriási hangszóróladaként erőltette föl az emberi szavakat, amelyek körülrepdestek apót, hogy eljussanak az értelméhez.

— Mintha várost építenének bennem, úgy fázdoztam — döbönt meg apó, és apó visszhangok fámadtak benne. „A világ közönyénél csak isten feltő szeretete nagyobb.”

— Sándor teletöltte hazugsággal a kertemet, és elment. A fák a szél után fordítják arcukat, és anyó nem viszonzozza egyetlen gondolatomat sem. Az imádságaim visszapergetek az égről, s a Sándor szavai pernyeként rakódok le az udvaromra. Mindenre ránéztem, és semmi sem nézett vissza rám. Nem ismert rám az öröm, és a szerencse lehunyt szememmel suhant el mellettem. A csukott szeműk között én is behunytam a szemem, s te mégis rám ismersz. Csak te ismersz

rám, meg Kiskata, meg István és az ő társai, akik téged idehívtak.

A türelmetlenség el akarta tiporni apót a völgyben; keveredjék el a közönyével a csigák s a kövek között. Szitkok szálltak a tenger felé, és gyávának, gyöngének nevezték. A tenger — ereje tudatában — csak mosolygott. Nem volt türelmetlen, mert erős volt, és nem ismerte a közönyt, amelynek lécsapjal apó szívé anynyiszor megsebeztek.

— Érted jöttem, apó! Nem a halottaidért. Hajókat hoztam nekem.

— Hiszen te ismersz engem... Szembeszálltam veled, mégis a neveden szólított... — molygatta apó melegező szívével. — Kérlek, bocsásd meg nekem, hogy idegennek néztelek.

— Mártonka hozzád hasonlít, apó! — üzenté Kiskata. — Az élet folytonossága három és fél kilós. Szeme: a tenger, a hangja: arany siposka. Később, ha ségítész a bölcsőringatásban, trombita lesz belőle. O nemítja el benned a Sándor kúrtjeit. Gyere, apó, hozd föl a kis bojtos sapkát. A tenger megérkezett.

Apó felbaktatott a völgyből, s a feléje forduló emberi arcok sokaságában a Kiskata arcát kereste, de nem ismert rá, mert az öröm, melyet az ő feljövetele keltett, mindahányat egyformán bearanyozta. — Hát a srácyok hol maradtak? — kérdezte fölük. — A srácyok is jönnek. Már szétálltak! — mondták, és szabad utat intettek a tengernek.

Új lappal gazdagodott a civilizáció története

(Folytatás az első oldalról)

A leszállás a repülési programnak megfelelően folyt le. Nagy örömmel találkoztam a szeretett szovjet emberekkel. A leszállás a kijelölt területen történt meg — mondotta Jurij Gagarin.

Kimondhatatlanul szép...

Az űrhajós részletesen beszámolt az űrrepülés ideje alatt végzett megfigyeléseiről.

175—300 km magasságból a Föld kitérően látszik. Felülte hozzávetőlegesen olyan, amilyennek sugárhajtású repülőgépről nagy magasságból látszik.

Jól kivehetők a hegyláncok, a nagy folyamok, a szigetek, a tengerpartok, a tavak. Gagarin elmondta, hogy egészen világosan láthatta a Földet borító felhőket és a felhőknek a Föld felszínére vetődő árnyékát.

Az ég — folytatva — az űrhajós — rendkívül sötét. A csillagok fényesebbek és élesebbek láthatók, mint a Földről. A Földet nagyon szép kékes fénykoszorú borítja. Ez nagyon jól látható a láthatár szemlésekor. Megfigyelhető a lassú átmenet a világoskék és a kékes, a sötétkékre, a lilaszínre és a koromfeketékbe. Kimondhatatlanul szép ez az átmenet, jegyezte meg Gagarin.

A jó felkészültség eredményeképpen kitűnően elviseltem az űrrepülés tényezőinek befolyását — mondotta az űrhajós, majd hozzáfűzte, hogy jelenleg is kitűnően érzi magát.

A jelenlévők nagy tapsok közepette Jurij Gagarin kijelentette: nagyon szeretné kihangsúlyozni azt az általános gondolatot, amelyet a Kommunista Párt és a szovjet kormány személyi szerint Nyikita Hruscsov, a Szovjetunió egyszerű emberrel írást tanusít.

Sokat és bizakodással fogunk repülni. Meghódítottuk a kozmoszt — mondotta.

Mindig örömmel töltöttek el a többi országok sikereit — mondotta Gagarin — s örömmel üdvözljük a Kozmoszban más országok űrhajósait is. Sikereiket kívánok nekik a Kozmosz békés meghódításához és örömmel működünk velük együtt a kozmosz tér békés felhasználásában.

Gagarinnak ezeket a szavait a sajtóörtekezlet résztvevői viharosan megtapsolták. A taps újult erővel dübörgött fel, amikor az űrhajós nyilatkozatát a következő szavakkal fejezte be: „En személyi szerint még sokszor akarok a Kozmoszba repülni. Tetszett nekem ez a repülés. A Vénusz és a Mars felé szeretnék repülni”.

Az előkészítés

Ezután Norair Sziszkjan akadémikus emlékeztetett a Földön.

Kijelentette, hogy az űrhajós előkészítésében a legfontosabb szakasz a kozmosz repülés sajátosságainak legteljesebb utánzás a laboratóriumban, a Földön, vagy repülőgépekkel történő repülések alatt.

Sziszkjan akadémikus, a Szovjetunió Tudományos Akadémiája biológiai osztályának vezetője kijelentette, hogy az űrhajósok kiválasztásának módszere a jelöltek rendkívül alapos klinikai megfigyelését irányozta elő. A kiválasztás legfőbb tényezője a pszichológiai megfigyelés volt — mondotta Sziszkjan akadémikus.

Különösen fontos probléma volt a felszállást közvetlenül megelőző időszak előkészítése. A gondos orvosi felügyelet, a különleges táplálék, mindazon hatások földi körülmények között történő rendszeres megfigyelése, amelyek a repülés alatt következnek be, mindezek biztosították az egységességet és folyamatosságot a rendkívül

értékes tudományos értesülések szerzésében. Az agyban és az izmokban végbemennyő biológiai folyamatok tanulmányozása, az alapos szívműködés biztosítása az űrhajós egészségi állapotának hatékony és mélyreható ellenőrzését.

Az orvosi ellenőrzés a repülés alatt is szakadatlanul folytatódott.

Parin professzor hangsúlyozta: a repülés megerősítette a szovjet tudósok nézetét, nemcsak az emberi űrrepülés lehetőségéről, hanem arról is, hogy űrrepülésről az ember megőrzhetetlen alkotórészt és különböző képességeit változtató tervek készítése céljaira.

A béke szolgálatában

Jevgenyij Fedorov akadémikus rámutatott, hogy azok a tájékoztatások, amelyek ezt a sajtóörtekezleten a tudósok tudomására hozták, csupán első tanulmányos jellegű Gagarin repülésének. A megfelelő jelöltek és a többi tudományos anyagot később hozzák nyilvánosságra.

Fedorov akadémikus emlékeztetett arra, hogy az SZKP KB-nak és a Szovjetunió Minisztertanácsának április 12-i felhívása hangsúlyozta: a szovjet nép nemcsak a saját, hanem az egész emberiség megvalósításának is tekint a világűr meghódításában elért győzelmeiket.

Megvalósításainkat és felfedezésünket nem a háború, hanem a béke és a népek biztonságának szolgálatába állítottuk.

A szovjet tudósok — mondotta Fedorov — számos nemzetközi összejövetelen és értekezleten szólnak be eredményeikről s ezeket megvitatják a világ különböző részeiben élő kártársakkal.

A szovjet nép az ember első űrrepülésével az egész emberiség tudományos eredményeinek kincsét gyarapítja — jelentette ki Fedorov akadémikus.

Am, mennyi rendellenesség és káosz található még Földünkön! — mondotta Fedorov. — Vajon nem szegény-e az az egész emberiség, hogy földünknek egyes részén még emberek éheznek? Súlyos szemrehányás illeti ezért mindazokat, akik kíméletlenül kifosztották és kizsákmányolták vagy még ma is kizsákmányolják az elmaradott országokat.

Fedorov akadémikus emlékeztetett arra, hogy Gagarin, amikor Afrika fölött repült el, látta Kongót, ahol nemrégiben galádul meggyilkolták Lumumbát, a kongói nép boldogságáért küzdő dicső harcost, s elszállott Algéria fölött, ahol még mindig folynak a hadműveletek.

Fedorov akadémikus emlékeztetett arra, hogy Gagarin, amikor Afrika fölött repült el, látta Kongót, ahol nemrégiben galádul meggyilkolták Lumumbát, a kongói nép boldogságáért küzdő dicső harcost, s elszállott Algéria fölött, ahol még mindig folynak a hadműveletek.

Az első fecsk

Ezután válaszolt a sajtótudósok kérdéseire.

Nyeszmejanov akadémikus közölte, hogy számos papírpocskot az a kérdést vet fel, történetek-e előzetes próbálkozások, hogy embert küldjenek fel a kozmoszba. Nem történt más hasonló ilyen próbálkozás — jelentette ki Nyeszmejanov akadémikus. — Jurij Gagarin volt az első, és mint láthatták, kísérlete sikerrel járt.

Arra a kérdésre, hogy szükséges volt-e embert felküldeni a Kozmoszba, Nyeszmejanov akadémikus így válaszolt: Hogyan tanulmányozhatnák más körülményben a többi bolygókat? Nem elégedhetünk meg csupán fényképekkel, mint amilyen a Hold másik oldaláról készítettünk. A számos sajtótudósító

moszkvai jelenléte is azt bizonyítja, hogy nem elegendő a fényképek. Önök is mindent a saját szemüklükkel akarnak látni.

A következő kérdést tették fel: Hruscsov ezt a repülést az első szovjet fecskének nevezte a Kozmoszban. Mikor kerül sor a következőre?

A fecskék rendszerint tavasszal repülnek — válaszolta Nyeszmejanov akadémikus.

Arra a kérdésre, hogy a Szovjetunió miért szárnyalta túl az USA-t a Kozmosz meghódításában, így válaszolt:

Sok oka van ennek. Először is a Szovjetunióban élt és elsőnek dolgozták ki az űrrepülés elméletét még a forradalom előtt Oroszországban. Véleményem szerint, azonban a fő ok az, hogy a szocialista államokban sokkal nagyobb lehetőségek vannak a műszaki tudományos tevékenység megszervezésére, mint a magántulajdonon alapuló államokban.

Nem kételkedtem a sikerben

Ezután Jurij Gagarin válaszolt a feltejt kérdésekre.

Hangsúlyozta, hogy a Szovjetunióban a leszállási technika több változatát kipróbálták, köztük az ejtőernyős leszállást is. Az lly módon végrehajtott repülésnél a pilóta a világűrben volt s a leszállás sikeresen folyt le, bebizonyítva az összes leszállási rendszerek magastoku hatékonyaságát.

Arra a kérdésre, hogy közbeszék-e azokat a fényképfelvételeket, amelyeket a Voszток űrhajós készítettek a földkérgéről, Gagarin így válaszolt: A Voszток űrhajós nem volt semmiféle fényképezőgéssel, sem pedig fényképező berendezés. Nem készült ezért semmiféle fénykép és így nincs sem nyilvánosságra hozni.

Az űrhajós hős elmondta: már idejekorán köztük vele, hogy űrrepülést fog végrehajtani, és elegendő ideje volt a felkészülésre.

Más kérdésekre válaszolva Jurij Gagarin elmondta, hogy azok a személyek, akik fogadták, majd nem a leszállásával egyidejűleg érkeztek oda.

A repülés előtt Gagarin test-súlya 69,5 kg volt és most is ugyanannyi.

Gagarin előzőleg sohasem repült ballisztikai rakétákon.

Feltették neki a következő kérdést: „Abból a tényből, hogy Ön, a családost ember és két gyermek apját küldték űrrepülésre az űrrepülésre, hogy a szovjet kormány meg volt győződve a repülés sikeréről?”

Erre a kérdésre így válaszolt az űrhajós: Szeretném a „külhatal” szavakat „ezzel a feladattal” szavakkal meg szavakkal helyettesíteni. Nagyon örvendek és büszke vagyok arra — tette hozzá az egész terem helyeslő taps közepette —, hogy engem bíztak meg a repülés végrehajtásával. Senki — sem én, sem a konstruktőrök, sem a mérnökök — nem kételkedtek a repülés sikerében.

Jurij Gagarin elmondta, hogy az űrrepülés alatt különleges táplálékot kapott, amelyet a Szovjetunió Orvostudományi Akadémiája állított össze.

Arra a kérdésre, hogy volt-e nála valamilyen talizmán, vagy hozzátartozóinak fényképe, így válaszolt: Nem hiszek semmiféle amuletben, vagy talizmánban. Nem vittem magammal semmiféle fényképet, mert meg voltam győződve, hogy visszatekerek a Földre és viszontlátom hozzátartozóimat.

Arra a kérdésre, hogy az űrhajót, vagy egyes részeit fel lehet-e még használni egy repülésre, Jurij Gagarin azt vá-

lasztotta, ezt csak a technikusok és mérnökök mondhatnák meg. Véleményem szerint az űrhajót és a fedélzetén lévő felszereléseket ismét fel lehet használni egy kozmosz repülésre. (Viharos taps).

A következő kérdés: Tegnap Ön azt mondotta, hogy űrhajós barátai készen állnak a repülésre. Hányan vannak, tizenkettőnél többen? — Gagarin erre azt válaszolta, hogy a kozmosz térség meghódításának terve értelmében a Szovjetunióban, véleményem szerint, elegendő űrhajós-pilótát képeznek ki a világűr-repülésekre.

Arra a kérdésre, hogy teljes egészében teljesítette-e a repülési programot, Gagarin igenlően válaszolt.

Arra a kérdésre, hogy mit érzett a világűrbeli a szülőföldre való visszatéréskor, Gagarin ezt válaszolta:

Nehéz elmondanom, hogy mit éreztem: örömet, büszkeséget, boldogságot, afelett, hogy végrehajtottam a kozmosz repülést, teljesítettem a rám bízott feladatot. Boldog voltam, hogy a repülést a Szovjetunió, a szovjet tudósok valóstították meg, hogy a feltejt szovjet tudomány még előbbre haladt.

Az egyik tudósító megkérdezte, hogy mennyi fizetése van Gagarinnak és hogy kapott-e különleges jutalmat a repülésért.

Fizetésem, akárcsak valamennyi szovjet emberé, teljesen elegendő az összes szükségleteim kielégítéséhez — mondotta Gagarin.

Hozzáfüzte, hogy a Szovjetunió Hőse címmel, a legnagyobb szovjet kitüntetéssel tüntették ki.

Arra a kérdésre, hogy véleménye szerint másodsor is ki fog-e repülni a világűrbe, vagy pedig ezt már maga fogja végrehajtani, Jurij Gagarin azt válaszolta, hogy már bejelentette a pártnak és a kormánynak: készen áll bármilyen újabb küldetés teljesítésére, a melyhez hazája és népe megbízta.

Örvendek fogok és hálás leszek — mondotta —, ha rám bízzák a második repülést, de sok űrhajósunk van. akik szintén repülni óhajtának s akikre szintén rá lehet bízni ezt a feladatot.

...amikor szükséges lesz...

Arra a kérdésre, hogy mikor következhet be egy újabb világűrrepülés, Gagarin ezt felelte: „A szovjet tudósok és űrhajósok akkor hajthatják majd végre ezt a repülést, amikor szükséges lesz”. Arra a kérdésre, hogy ő lesz-e az űrhajósok szakszervezetének elnöke, Gagarin a jelenlévők kacaja közepette így válaszolt: „Ez nem tőlem függ: ha megválasztanak, akkor én leszek”.

Az utolsó kérdés így hangzott: „El tudna-e repülni a Holdba?”

A Voszток űrhajó — felelte az űrhajós — nem Hold-repülésre készült. Az ilyen repülések céljaira nálunk más hajókat építenek és fognak építeni.

Az újságírók több ízben is megtapsolták Jurij Gagarin szellemes és pontos válaszait. Feszült figyelem kísérte Jurij Gagarin példa nélküli útazásának minden egyes részleteit.

A Szovjetunió Tudományos Akadémiája és a Szovjetunió Külügyminisztériuma által rendezett sajtóörtekezlet két órán át tartott. A szovjet és külföldi sajtó képviselőin kívül részt vett még a sajtóörtekezleten a diplomáciai karnak, a Szovjetunió Tudományos Akadémiája Elnökségének számos tagja, ismert tudósok és a moszkvai társadalmi szervezetek képviselői.

A Vietnámi DK kormányküldöttségének látogatása az EAK-ban

KAIRÓ. (Agerpres). TASZSZ: A Vietnámi Demokratikus Köztársaság baráti küldetésben Káiroban tartózkodó kormányküldöttségét április 13-án fogadta Nasser, az EAK elnöke.

Ung Van Khien, a Vietnámi DK külügyminisztere, a küldöttség vezetője a látogatás után kijelentette, hogy G. A. Nasser elfogadta Ho Si Min elnök meghívására és ellátogat a Vietnámi DK-ba. A látogatásra a jövő évben kerül sor. Nasser ugyanakkor legjobb kívánságait küldte a Vietnámi DK elnökének s egyben felkérte, hogy egy számára megfelelő időpontban látogasson el az EAK-ba.

Urban Moszkva felé

J. A. Gagarin nyilatkozata

MOSZKVA. (Agerpres).

A TASZSZ hírlgynökség közölte, hogy Jurij Gagarin a leszállás helyéről repülőgépen Moszkvába kísérté, az alábbiakat közli:

Mielőtt a repülőgép elindult volna Moszkvába, a leszállási hely lakosainak egy csoportja eljött, hogy bucsút vegyen Jurij Gagarintól. Látni akarták, mi az, ami megkülönbözteti a többiekét a világűrrepülésről, ezért az utátrőjt. Gagarin barátságosan és szerényen fogadta őket. Szívélyesen megköszönte ajándékait: egy földgömböt, amely fölött egy mesterséges hold repül, egy kozmosz rakéta makettjét és egy aranyórát. Indulás előtt fényképezte magát vendégei körében.

Amikor Jurij Gagarin a repülőtérről érkezett, szűnni nem akaró éljenzés tört ki. Elbucuzott a helybellelőlt és beszélt a repülőgéphez, de egy pillanat múlva ismét meg kellett jelenie a legfelső lépcsőfokon, mert kísérő egy pillanatra sem hagyta abba a tapsot és szüntelenül tértörőből kiáltották: „Gagarin! Gagarin!”

Indulás előtt az IL-18 repülőgép személyzete a gép ma-

kettjét ajándékozta a világűr hősnének, a következőkkel: „Az első űrhajósnak, Jurij Alekszejevics Gagarin szovjet állampolgárnak, rendkívül hőstette — a világűrrepülés — napján. A civil légi flottát dolgozó!”

A makett B. Bugajev, a több mint 3 millió kilométert berepült tapasztalt pilóta nyújtotta át Gagarinnak.

A repülőgép elindult és gyorsan emelkedik a magasba. Gagarin utköben élénken beszélget társaival, részleteket mesél a kozmoszban megtett csodálatos repüléséről. A Föld felé mutatva mondja: Láthatók ott az a kékes vonalat a láthatáron? Ott fent is ugyanígy látvad bele a világoskék a sötétkébe. De ott minden sokkal csillogóbb, az ellentétek sokkal élénkebbek és ez a színskála koromfeketében végződik.

Gagarin elmondja, hogy noha mint pilóta jól ismeri a légkört és a csillagképeket, a repülés alatt még sem tudta felismerni őket. A csillagos égbolt túlságosan gyorsan rohanott el. 28.000 kilométeres óránkénti sebességgel haladtam és az éjszaka, amelyet ott

fent átéltem, nagyon rövid volt, mindössze 40 percig repültem a Föld sötétbe borult részén fölött.

Gagarin a továbbakban arról beszél, milyen különös érzés a súlytalanság: az ember felemeli a kezét és minden megerősítés nélkül abban a helyzetben marad. A tárgyakkal is nagyon könnyelmesen lehet bánni: nincs szükség sem asztalra, sem polcokra, az ember egyszerűen a levegőben hagyja őket és nem esnek le, hanem csendesen lebegnek a helyükön.

Az összes utitársak meglepetéssel hallják, hogy Gagarin a karján lévő órát a világűrbe is magával vitte. Ez a közönséges óra a moszkvai 1. számú órágyár terméke, az érdeklődés középpontjába került.

Moszkva közelében Jurij Gagarin rádiogramot küldött a kísérő vadászgépek pilótáinak. „Melegen üdvözölöm a vadászgépek vezető pilótáit!”

Az IL-18 már a vnuokvól repülőter közelében jár. Jurij Gagarin felültező gálaköpenyvet és leszállt, hogy olyan jelentést tegyen Nyikita Hruscsovnak, amilyent még egyetlen ember sem tett ezen a Földön.

Öt fénykép története

MOSZKVA. (Agerpres). — Az Izsvesztija esti kiadásában öt fényképet közölt a Voszток űrhajó elindulásáról.

1961 április 12-én reggel — írja a lap — a napsugarak még alig hatoltak át a könnyű függönyökre, amelyek mögött az igazak álmai aludtak egy ember, akinek neve néhány óra múlva az egész világon ismertté vált. Ez az ember Jurij Gagarin volt.

Első nap az orvosok az orvosoktól Jurij Gagarinnak, hogy este 10 órakor fejeződjön le. Le is fejeződött, hogy milyen gyorsan elaludt. Mintha másnap nem is a kozmoszba, hanem haláshoz, vagy egy kosárlabda mérkőzésre készült volna társával.

Amikor felébredtek, frissen, jókedűen, tele életörövel ugrott ki az ágyból és elvezette szokásos reggeli testgyakorlatát.

Az öltözködésnél társai segit-

tettek Gagarinnak. A tudósok találékony elméje, a szakemberek gondos keze sokatallan ültetett ruhát a fel az űrhajót. Gondoskodtak róla, hogy az öt-töze meleg, kényelmes legyen és megvédje szervezetét a bolygóközi térség minden káros befolyásától.

Az Izsvesztija egyik fényképe Jurij Gagarint indúlásra készen ábrázolja. Egész felszerelését megégyezzer felülvizsgálták.

A második fénykép az órást bolygóközi hajó felé tartó autóbusszon ábrázolja Jurij Gagarint.

Mérnökök, tudósok, munkások sereglettek össze a gigászi űrhajó mellett. Az űrhajóállomás mérnökökből, technikusokból, munkásokból, tudósokból álló munkaközössége nem először bocsát fel órást űrhajókat a kozmoszba. A mai nap azonban rendkívül. Ezen a napon indul el első ízben ember a világűrbe.

Minden készen áll a felbocsátásra. Jurij Gagarin beszélt a felvonóba, amely az órást rakéta orrában lévő kabrióba szállítja az űrhajót. Ezt a pillanatot örökötti meg a harmadik fénykép.

A felvonó nagy magasságba szállítja Jurij Gagarint. Arra tekintenek mind, akik az imponáló űrhajót körülzárták.

A felvonó a kabinhoz ért. Jurij Gagarin egy pillanatra mozdulatlanul áll, majd megegyezzer üdvözlöt a Földön maradó barátainak és elvtársainak.

A negyedik fénykép teljes űrhajós-felszerelésben ábrázolja Jurij Gagarint, mielőtt helyet foglalt volna az űrhajó kabriójában. Jurij Gagarin bucsuzodik. Az utolsó pillanatokban felemelt kézzel üdvözlö a hatalmas hajó megteremtőit, akiknek munkája, energiája és elméje lehetővé tette ezt a fantasztikus utazást a csillagok világába.

A várakozás utolsó pillanatát s elteltek. Elhangzik a vezényező és a hatalmas űrhajó elindul a csillagok felé. Az ötödik fénykép ezt a pillanatot ábrázolja.

A Bolgár KP KB plenárisa

SZOFIA. (Agerpres).

Amint a BTA hírlgynökség jelenti, a Bolgár Kommunista Párt Központi Bizottsága április 12. és 14. között mezőgazdasági kérdésekben plenáris ülést tartott Szófiában. A plenáris ülés munkálataiban az egész országból részt vettek mezőgazdasági munkaszövetkezetek elnökei, GTA-k és állami gazdaságok igazgatói, elnökök, tudományos dolgozók, szakemberek.

Todor Zsivkov, a Bolgár KP KB első titkára jelentést terjesztett elő a bolgár mezőgazdaság legfontosabb problémáiról.

A plenáris ülés résztvevői teljesen és sokoldalúan elemezték a mezőgazdaság fontos kérdéseit.

A Kennedy—Adenauer tárgyalások után

Washingtonban befejeződtek a Kennedy amerikai elnök és Adenauer nyugatnémet kancellár közti tárgyalások. A közlemény, amelyet Kennedy elnök április 13-án a Fehér Házban felelt az utolsó találkozóban Adenauerrel, hangzott, hogy „az elnök és a kancellár eszmecsere folytattak a mindkét ország kormányát érdeklő kérdésekről”.

Amint a közlemény hangsúlyozza, a tárgyaló felek a következő kérdéseket vizsgálták meg: a megosztott Németország, beleértve Berlin; a nukleáris fegyver birtoklására vonatkozólag jelenleg folyó tárgyalások; a NATO-ra vonatkozó politikai és katonai események; a fejlődés útjára lépett országoknak nyújtott segítség; az európai gazdasági együttműködés; a kelet és nyugat közötti kapcsolatok; a nemzetközi politika egyes fontos területein kialakult helyzet.

Jóllehet a közlemény beszélt a fokozott fegyverkezések megállítására irányuló intézkedések hasznosságáról és hangoztatja, hogy „a végcé az általános és teljes béke”, a hangulat mégis a NATO további erősítésére és a fegyverkezések fokozására szólított fel.

A Kennedyvel folytatott tárgyalások befejezése után Adenauer kancellár beszédet mon-

dott a washingtoni országos sajtóklubban rendezett sajtóörtekezleten.

Az újságírók megkérdezték a kancellárt, hogy a Német SZK gyarapítási szándékai-e NATO-hadostályait Kennedy elnök azon kérése alapján, hogy növeljék a többi klasszikus fegyveres erőit. Adenauer azt válaszolta, hogy a Német SZK a NATO-vezérkar erevére vonatkozó megállapodásnak értelmében és gyarapításban „teljesíteni szándékszik a ráeső kötvét”.

Arra a kérdésre válaszolva, hogy a Kennedyvel való találkozás után is úgy véli, miszerint a NATO-ban önálló atomalegységeket kell létrehozni, Adenauer kijelentette, hogy erre „kifejezetten katonai megfontolásokból” van szükség. Elmondta, hogy továbbra is tanulmányozzák ezen egységek felállításának kérdését, amelyet, mint ismeretes, az Egyesült Államok Eisenhower elnöksége utolsó hetében terjesztett a NATO-tanács elé.

Adenauer felkért, fejtsse ki véleményét arról, hogy a nyugatnémet közvélemény hogyan fogadta az embert vívó Voszток űrhajó repülését. Adenauer kijelentette, hogy ilyen nagy távolságra Németországtól, nem válaszolhat erre a kérdésre.

Adenauert megkérdezték: mi-

ért nem kérte Izraeltől Eloh-mann kiadatását, hogy ott létezzenek felette, ahol borzalmak büntényeit elkövette. A bonni kancellár mindössze annyit mondott, hogy a Német SZK és Izrael között nincs egyezmény a büntetések kiadására vonatkozólag.

A sajtóörtekezleten hátrányos megkülönböztetést tettek a szocialista országok washingtoni tudósítóival. A washingtoni országos sajtóklub elnöke, aki a sajtóörtekezletet vezette, nem volt hajlandó továbbítani a kancellárnak a TASZSZ-tudósító arra vonatkozó kérdéséről, hogy Nyugat-Németországban számos háborús bűnös teljes szabadságot és polgárjogot élvez, sőt számos esetben kormánytisztviselőket is betölt. Hasonlóképpen nem köztölték a Trybuna Ludu lengyel lap tudósítójának a kellő időben Adenauerhez intézett kérdéséről a lengyelországi, csehszlovákiai és más kelet-európai országokból ugynevezett „német menekültek” szervezetének kongresszusát szervezők sajtóközvetítéséről.

A szocialista országok sajtótudósítóival szembeni megkülönböztető bánásmód egyáltalán nem váz össze azokkal a kijelentésekkel, amelyeket az amerikai lapok világáig kürtölnek a sajtószabadságról.

Minden erőt a kukoricavetés kellő időben történő befejezésére

(Folytatás az első oldalról)

A kukorica vetésével lemaradt kollektív gazdaságok vezető tanácsainak határozott intézkedést kell foganatosítaniuk, hogy mind a saját, mind pedig a géppalások vetőgépeit teljes mértékben kihasználják.

Nem kielégítő a kukorica vetésének üteme rajonunk állami gazdaságában. Eppen ezért az állami gazdaságok vezető tanácsainak intézkedniük kell a munka meggyorsítása érdekében, a gépesítők használatja ki a kedvező időt s a gépek teljesítményét.

A géppalások vezetőinek intézkedniük kell, hogy onnan, ahol már befejezték a kukorica vetését, a gépeket azonnal szállítsák a lemaradt gazdaságokba.

Figyelembe véve a száraz időjárás, rajonunk állami és kollektív gazdaságainak szakemberei fordítsanak nagy figyelmet arra, hogy a kukoricamag megfelelő mélységbe kerüljön. Ugy kell beállítani és megterhelni a gépet, hogy a mag nedves talajba kerüljön. A tavaszi szántások — ott, ahol rögecs — megnehezítik a vetést. Eppen ezért a kollektív gazdaságok vezető tanácsainak intézkedniük kell, hogy a géppalások traktorjaival a vetés előtt tárcsázzák, fogaolják és hengereljék a földet mindaddig, míg nem válik porhanyósá, vagyis nem biztosítanak megfelelő magágyat.